

Nro. 7.

A' FELS. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Kedden Januárius 22 - ik napján
1805 - ik esztendőben,

B é c s.

Krafznán a' Szilágyban lakó Mélt. Nagy-
Ajtai Iff. Cserei Farkas Urat a' Mineralo-
giában jártas és annak előmozdításában fárado-
zó érdemeire nézve, a' Jénai Hertzegi Mineralo-
gus tudos Társaság, a' múlt December Havának
9-dikén tartott gyűlésiben valóságos tagjának ne-
vezte, és ezzel költ Diplomát is küldött tiszte-
lő érdeemes Hazánkfiának.

Az úgy nevezett Littorale vidékeiről jött tu-
dósításokból olvassuk, hogy egy Spanyol hajó
nem tartván bátorságosnak a' hazája felé való el-
utazást, téli nyugodalomra Porte-Réhez vonta bé

magát, azért, hogy a' lesben álló Anglus hajóknak kezekre ne kerüljön. —

A' Portó-Réből Ján. 3-kán jött levelek jegyzik meg továbbá, hogy az Anglusok által Malthától nem mezsze letartóztatott Ausztriai hajóknak egygyike, néhány Buccari béli kereskedőknek tulajdonok volt légyen.

Tyrolisnak Bétstől való igen nagy távolságára nézve, az ott való dolgokfolyamatjának siettetése végett, annak egy ujj Hadi Komandót rendelt ö Cs. és Cs. K. Felsége a' Károly Fő Herceg javaslására, a' mely Insbruckban áll fel, és Feldmarschall-Lieutenánt H i l l e r neveztetett Elöl-ülőjévé.

A' Török szélékről Ján. 7-kén.

Az ujj esztendőben kezdődött nagy és hidegtél elhalgattatta itt ha tsak mi rövid ideig is az ellenséges pártoknak lármázásokat: hanem egyéberánt a' békeffég helyreállásának meg eddig semmi bizonyos híre nem indúlt. Belgrad és Grocska körül földkunyhókban táboroznak két kissebb Szerviai insurgents seregek, a' nagyobb tábor még most is mind a' Drina vize mejjékeire gyülekezik. Különös eltökéllettséggel szenved a' felzendült fegyvereres nép a' téli táborozással öszszeköttetett viszontagságokat, a' melyből azt hozzák-ki, hogy mihelyest az idő tsak kevéssékinyílik, azonnal ismét fontos híreket fogunk hallani. A' hideg miatt szenvedtek különösön, 's szenvednek még most is felette sokat a' bezárattatva lévő Belgradiak. A' Jantsárok kaszármáját, a' mely a' piatzon volt, egészszen letépték, és a' mi fára

belőle szert tehetek, feltüzelték. Sok szegényebb
 forsú lakosok, házokfedelének keresztgerendáit iza-
 gatták-ki, és azokkal fűtötték házaikat. A' sok
 inség miatt már magok a' Törökök között is meg-
 hasonlás kezdett uralkodni. A' Török nép a' Jun-
 tsárokat tartván a' fok inség okának, nem fok hij-
 ja, hogy nyilvánfágosan fel nem kel ellenek. —
 A' Duna mejjékeinn lévő Magyar határszéleken
 nevedni fog nem foká a' kordont formáló Cs.
 Kir. katonaságnak száma.

L e m b e r g b ő l Jan. 9-kén.

Itt olyan nagy graditsra lépett a' hideg, hogy,
 a' minállunk még nem történt, a' theatrom' igazgatói
 kéntelenítették a' jádzás idejét jóval megrövidi-
 teni: külömben, noha a' theatrom' épülete nem
 rozíz készületű, lehetetlen lett volna a' jádzóknak,
 magok veszedelmeztetése nélkül jádzeni. A' né-
 zők is nagyon megritkúltak, az ólta, hogy ez a'
 nagy hideg tart. A' tegnapi hideg, kevés hijján a'
 22-dik grádusra ért. Tegnapelőtt reggel egy sze-
 gény gazdát feleségestül és gyermekestül egygyütt
 megfagyva találtak szobájokban.

A' Pruszszus vidékeken a' katonaság között
 szemléltető mozdulások tzélját és okát, senki sem
 tudja még eddig. —

V e l e n c z é b ő l, Jan. 2-kán.

F r i a u l n a k környékeinn egy számos Cs.
 K. fegyveres sereg fog gyakorlás végett való tá-
 bort formálni. A' tábor helye az Arianói térsé-
 gen mérettetik-ki, és a' fő hadiszállás leszén Per-
 danonében. A' próbaműtatások Május' 12-dikén

kezdődnek-el. Még eddig csak remélik, hogy maga Felséges Urunk is meg fogna itten ezen alkalmatossággal jelenni.

M a g y a r O r s z á g.

U n g v a r r ó l, Décz, 22-dikén. — Azon Török Országi Mahometanus rab R u s z t a i n M e h m e t, a' ki a' mult tavaszszal a' Felséges Hadi Tanács rendelkezése szerént, a' Spielbergi fogházból a' Munkátsi várba azon végre késértetett vala által, hogy ottan Oláh nyelven, mellyet egyedül (a' Török anyai nyelvét kivévén) tud, a' Keresztény hitnek ágazatiban, és tudományaiban a' Munkátsi Püspök Méltóságos Batsinszky András Ur ő Excellentiájának kormányozása alatt, megtanításon; minekutánna Püspök Eő Excellentiája Rendeléséből Szent Basilius szerzetebéli Munkátsi Klastromból való Pater T. Danilovits Ignátz által 8 hónapoknak elfolytok alatt a' Keresztényi tudományokban jól meg tanítatott vólna, és a' mult Septembernek 18-ik napján, ugyan Püspök ő Excellentiája rendelkezéséből az ide való Kanonok Fő Tisztelendő Papp Basilius Ur által a' Munkátsi várában Oláh nyelven meg examenáltatott, 's alkalmatosnak találtatott vólna: a' végtére ide érkezett újabb Felséges Rendelésekhez képest e' folyó hónapnak 8-ik napján ugyan fent tisztelt Kanonok Ur által a' Napkeleti Katolika Ekklesiának Rendtartási szerént meg kereszteltetett.

Az ő keresztelési czeremoniája e' képpen ment végbe: minekutánna kereszteltetése előtt harmadnappal a' szokott ellenmondásokat (exorcita-

tiókat) a' várbéli kápolnában meg tétette volna véle fent titulált Kánonok Ur; December 8-ikán délelőtti 9 órakor a' várból számos katonaság által a' Munkátsi Orosz Parochialis templomba le ké- sértetett, a' holott énekes Lyturgiának czeremo- niái között az említett haramia rab katonai őrizet alatt többször tisztelt Kanonok Ur által meg ke- reszteltetett, megbérmáltatott; és végtére nagy buzgósággal, és meg illetődéssel az Oltári Szen- tségben is a' Napkeleti Katolika Anyaszentegyház- nak bé vett szokása szerént részeseült. Kereszt at- tya vólt Tekint. Bösz János Ur, Romai sz. Biro- dalombéli Gróf Schönborn Ferentz Ur ö N.gának, N. Beregh Vármegye Örökös Fő Ispannyának, Munkátsi és Szent Miklósi Uradalminak Præfek- tusa, kedves élete parjával Josepha Afzszonnyal. János, és András nevekett kapott a' keresztségben. A' minden Renden és Valláson lévő Uri és más sze- mélyeknek sokasága, melly rész szerént ezen ritka történetnek, rész szerént azon haramia rabnak lá- tására a' szomszéd helységekbe is egybe gyülekezett, felette nagy vólt; de még nagyobb lett vólna, ha a' Latortzán azon éjjel meg indúlt jég a' hidnak Munkáts felől való részét el nem szakította vól- na. A' várbéli Commendans Méltóságos Frich- ner József Ur rendeléséből, egy kompania gyalog katonaság azokon kívül, kik a' rabnak őrzésére rendeltetvén a' templomban bent voltak, a' tem- plom előtt paradéban állott.

Ezen haramia rab természetére nézve szép, ma- gaszál, ifiú 29 esztendő ember, a' mint beszéli 14 esztendő korában a' Jántsárok közzé állott bé, és mivel ottan kívánsága szerént való előmenetelt

nem kaphatott, a' Jántsárok közül el szükött, és számos társakat öszve szerezvén magának, előbb a' Török részén haramiáskodott: sok embereket ölt, házakat, falukat fel prédált, fel égetett, az után a' mi részünkre által jöven itten 12 napoknál tovább haramiáskodni szerentséje nem vólt; mert társaival együtt kézbe esvén minekutánna más fogházakban is tartatott vólna, végtére a' Spielbergi várba vitetett által, a' hol halálos szententiát kapván, keresztény hitre való szándékát kijelentette, mellynek megtanulása véget onnét ide a' Munkátsi várba küldetett, és itt is mindig kemény rabságban tartatott. Most is a' meg kereszteltetése után ismét vissza kéértetett a' várba, a' holott eránta való bővebb rendelésekig raboskodni fog.

Frantzia Ország.

Törvényhozó Gyűlésbéli történetek. — Fontanes a' Törvényhozó Gyűlés' előlülője, a' ki 25-töd magával, a' Császárt az elmondott beszéd után a' szálából az épület külső kapujáig kikisérté, a' Gyűlésbe ismét visszaérkezvén, ekképpen szollott: „A' Császár megígérte nékem, hogy a' maga beszédjét, a' mellyet előttetek mostanában elmondott, és a' melynek betses szépségét véllem egygyütt érezni minnyájotoknak szerentsétek vala, fogja véllem irásban közleni. Holnap az ezen beszédre adandó Válaszeránt fogtok tanátsot tartani. Ehez képpest jelentem, hogy holnap délben ismét gyülekezzegek öszve.“

A' Császár ezen beszédnek elmondásakor is azon ruhába vólt öltözködve, a' mely a' koronázás' alkalmatosságával rajta vólt. — A' Törvényhozó Gyűlés' palotájában a' Császári thronus' felibe helyheztetve lévő pálmafa, aranyból készült. A' már említett Geniusok, a' mellyek két felől a' thronus karjaira vannak alkatva, pálma ágakat nyujtanak a' Császárnak. A' pálmafa felett lévő menyezetnek négy szegeleteit, fehér tollak árnyékozzák. A' Cs. thronussal általellenbe van a' Császárné thronússa két fehér márványköből való oszlopok közzé helyheztetve. — Egyéb nevezetességek közzé, a' mellyeket a' Cs. thronuson szemléltető szépségekből már elő hoztunk, megjegyyezhetjük még azt a' figúrát is, a' melly a' pálmafa mellett a' Nilus vizét 's azon mezöket ábrázolja, a' mellyet ez az Egyiptomi nevezetes folyó víz, a' maga esztendönként való megáradása és kiöntése által termékenyíteni szokott.

Addig is, míg a' Törvényhozó Gyűlésnek és Tribunátusnak a' Császár beszédére adott Megköszönő válaszaikat, az Ujságírók leveleikben kihirdethetnék, azt jegyzik-meg az elsőnek válaszfáról, hogy ilyen szavakkal kezdődött legyen: „Sire! a' F.ged leg hűségesebb alattvalói, a' Törvényhozó Gyűlés' tagjai, a' thronus lábai eleibe teszik-le azon Megköszönő és Szerentsekivánó Válaszokat, a' mellyet nékiek a' F.ged beszédében kinyilatkoztatott gondolkodás' módjai, diktáltak, &c.“ — Ilyen formálog kezdi a' Tribunátus is a' maga Válaszát.

Azon ígérethez képpes, a' mellyet a' Császár a' maga beszédében a' Törvényhozók előtt

tett, a' Ministerek már elkezdették a' Frantzia Birodalom' állapotját, ki-ki a' keze alatt lévő tárgyak szerént, lerajzolni. C h a m p a g n y, a' Belső Minister, ekképpen beszélt: — „

„A' Birodalom' belső állapota olyan mostanában, a' milyen a' leg tsendesebb időben vólt; nintsenek semmi mozgások, a' mellyek a' közönséges tsendességet fel lármázhatnák; nintsenek semmi büntételek, a' mellyek a' revolúziót eszünkbe juttathatnák: a' hasznos próbatételek és a' közönséges 's magános tulajdon' előmenetelesedése, bizonyítják mindenütt a' köztünk helyre állott bizodalmat és bátorságot. A' vélekedéseknek poshadt koválsza, nem ingerli az indulatokat; a' közjónak általlátása, a' tárfasági rendnek jobban kitanúlt és megtisztált princzípiumai, minden szivekben felgerjesztették és gyarapítják a' köz jó eránt való buzgóságot; ezt vallják minden tisztviselőink; ez az a' mit a' Császár az országnak minden részeiben, a' mellyekenn keresztül útazott, megesmért; ez az, a' mi magát mi közöttünk leg szembetűnőbben kinyilatkoztatta. Midön minden seregeink vezérjeiktől, minden hivatalaink fő kormányzóiktól, az Ekklesiák fő papjaiktól, elválva szemléltetnének; midön a' városokat és falukat egyszerre el hagyták vólna mind azok, a' kik ő hozzájuk valami befolyással szoktak lenni; midön mindenütt nyilvánóságosan nyilatkoztatná a' nép, hogy a' törvényeknek és rendnek visszaállittatását kívánna: ebben az idő pontban útazott a' Pápa keresztül Frantzia országon. A' Pó vizétől fogva a' Sequanáig mindenütt úgy fogadta ötöt, 's oly szeretettel és buzgósággal bizonyította eránta

való tiszteletét a' véghetetlen sokaság, mint a'
 mely, a' maga régi tudományához hűséges maradván,
 a' maga közönséges attyát 's a' közönséges hit kö-
 zép pontját szemlélte abban, a' kit egész Europa,
 mint egy, a' maga kegyességiért és virtusaiért egy
 thronusra emeltetett Fejedelmet tisztel. Annak
 a' veszélynek kinyilatkozására, a' melynek örvé-
 nyébe egy megengesztelhetetlen Országlószék által
 elintézett szövevény, Fr. országot már tsak nem
 ismét belé taszította vala, egész hazánk megráz-
 kodott; a' tsak alig elaludt nyughatatlanság feléb-
 redett; 's azok az okosabb princzipiumok, a' mel-
 lyek nekünk tulajdonaink voltak az előtt, minek-
 előtte a' vétkes mesterkedések gondolkodásaink
 módját még tévelygésre nem vették volna, köz-
 züinkbé visszsa érkeztek. A' tapasztalás megmu-
 tatta, hogy a' megoszlott Országlói hatalomban, erő
 és egygyetértés nem találatna: hogy a', sem tartós
 munkára sem szélesen kiterjedő intézetnek végre-
 hajtására nem volna alkalmas; hogy a', tsak
 egy emberre lévén ennek haláláig bizattatva, ez-
 zel egygyütt elgyengülne, 's ennek halála után
 visszavonásnál és veszekedésnél egyebet maga után
 hagyni nem fogna; egy szóval, hogy egy nagy
 nemzet, tsak az örökség szerént való Országlói ha-
 talomban találhatná boldogságát; tsak e' tenné bi-
 zonyossá az ő politikai allandóságát, 's vinné a'
 maga állandóságához tsatólva, ízről ízre századok-
 ról századokra által. A' Szenátus nem soká ki-
 nyilatkoztatta az egész nemzet gondolkodása mod-
 ját; az Örökös Országlásnak ohajtása, a' mely
 minden igaz Frantzia szívben feltalálatott, min-
 den felé kijelentette magát; ki mondották az eránt

való hajlandóságokat a' választó gyűlések, a' fegyveres seregek, a' Státustanáts, a' Magistratusok; a' mi megvilágosodottabbjembereink megkérdeztetvén, minnyájoknak a' választza tsak egy vólt.

„Az Örökös Országlásnak szükséges vóltát egy olyan szélesen kiterjedő Birodalomban, a' milyen Fr. ország, már rég ólta által látta vala az Első Konzúl. Hijába állott ellene a' princzipiumok erejinek; hijába próbálta-meg egy Választó Systemának felállítását, a' mellyel állandóság köttetöhetne özfze, és a' mely még is veszedelmes következesek nélkül adódhatna által egy kézrül másra. A' közönséges nyughatatlankodás, 's a' mi ellenségeinknek reménségek, vádolói vóltak az ő munkájának. Az ő halála, az ő munkájinak semmivétévője fogott volna lenni, a' midön nem egyebet, hanem az idegenek irigységének 's a' közöttünk való fejetlenségnek felelevenülését, kellett volna ismét utánna várnunk.

„Ilyen időben határozta magát az Első Konzúl arra, hogy azt a' terhet, a' mellynek felvételére ötet a' környülállások kényszerítették, a' maga és két testvéreinek vállaira vegye. A' Floreal' 28-dikán költ Szenatuskonsultum által végezetre az Örökös Császárság béhozatott. A' Szenatus tagjaival, és egyéb bölts emberekkel folytatott tanátskozásokból következtek azok az intézetek, a' mellyek a' thronusra való örökös következés rendjét, a' Cs. Hertzegek jussaikat és köteleffégeiket, a' Birodalom örökösseinek bizonyos törvények szerént való, 's az ő felséges örökségeknek méltóságához illő taléntomokat igérő neveltetéseket, &c, meghatározzák. —

„Ezen idő ponttól fogva már a' leg nagyobb jussal Frantziák Császára vala Napoleon; nem vala semmi további beiktattásra szüksége. Tsakugyan vissza akarta ő az országnak a' maga régi formáját adni; ismét vissza akarta közinkbe azon rendtartásokat hozni, mellyeknek, mint látszik, az Istenség a' sugallója; a' maga Országulásának kezdetére, a' Vallás petsétjét akarta felütni. Az Egyház' Feje, a' maga atyai szeretetének szembe-tünő bizonyosságát akarván a' Frantziák eránt mutatni, kész vólt ezen felséges szolennitás' alkalmatosságával szolgálatot tenni. Mely mélyen és állandóan benyomta ő ez által a' maga emlékezetét a' Császár és nemzet' elméjébe! Mely felséges tárgya leszen e' jövendőben a' beszélgetésnek, és Europa tudálkozásának! N a p o l e o n , azon Oltár előtt, a' mellyet önnön maga állított ismét fel, térdem állván, 's a' Sz. Atya, a' Napoleon és egy nemzet boldogságokért az egekre fohászzkodván, egyszersmind minden nemzetek boldogságáért imádkózik. A' Papok és egyéb belső személyek, a' kik vélekedéseikben tsak a' minap is különböztek, mostan egy akarattal az övéhez tsatolják könnyörgéseiket. A' Törvényhozók, Tribunusok, és katonák, minnyájan egy indulat által lelkesítettnek. A' Fejedelmek, Hertzegek, és Követek, meg illetődve szemlélik azt a' Felséges szolennitást, a' mely Fr. országot ismét a' maga régi fundamentomára helyheztetvén, ennek tsendessége által őket is a' magok tsendessége felől bizonyossá teszi. Ezen fényes szolennitásoknak közepette esküszik-meg Napoleon arra, hogy az Országot egész állapotjában, a' tulajdont és közönséges in-

tézeteket az ő állandó fundamentomaik fzerént, a' törvényeket tiszteletben, és a' nemzeti bóldogságot minden részeiben, meg fogja óltalmazni.“ — (A' többit más alkalmatossággal.)

A' Moniteur ekképpen ír a' Guillemot elfogattatásáról: — „

„A' Morbiháni part komendánsa Brigadéros Boyer, a' Georges leg utóbbi meghitt emberét Guillemotot, egy Kerdalei kajbában Decz. 16-kán elfogatván, Vannesbe küldötte. Ez a', a' ki magát a' Vendei zenebonákban Roi de Bigo név alatt meg esmértette. Sokáig bujdokolván a' gyáva, végezetre módot talált vala, Debarral és az utolsó öfzszeesküvés hat más tagjaival az Angliába való által indulásra, hanem szerentsétlenül, mivel a' rozsz idő miatt az Anglusok partjainktól mefzszé távozván, tsolnakjokkal hozzájuk nem juthattak, ismét hozzánk visszafizsa térni kéntelenítették, 's kézbe akadtak.

Az esméretes Latüde a' napokban múlt ki a' világból Párisban, 80 esztendős korában. A' Bastillában és a' Vincennesi várban való 35 esztendeig tartott fogságának historiáját maga adta-ki nyomtatásban. Nevezetes, hogy ennyi szenvedések által is meg nem vesztegetődhetett testének egésséges alkotmánya. Igen egésséges vólt mind haláláig. A' boszszúállást szomjuzó Pompadour maradékai engedtek vólt, kiszabadulása után, egy darabotska jofzágot néki által; annak jövedelmébül elősködött fok szenvedései után a' fzegény öreg.

Az Első Konzúl olyan rendelést tett, hogy a' Státustanátsban hat Auskultánfok gyakorólják és

képzittség ennekutánna magokat a' feljebb való hivatalokra. — A' Moniteur is említi, hogy azok a' 12 (nem 15) Auszriai kereskedő hajók, a' melyeket az Anglusok Malthánál letartóztattak, gabonával eveztek Spanyol ország felé.

Olasz Ország.

Turinból azt írják, hogy a' Tenda hegyin, 4 öszvérpásztorokat, 6 öszvért, 22 ökröt, 26 örüt, és sok egyéb majorságot vett meg a' hideg.

Lucyan Bonaparte, a' ki Gen. Boyer nevezet alatt még mind Maylandban tartozkodik, a' fárga hidegtől való félelem miatt távazott-el jó előre Romából. Előbb tsak Pezaróba nyomult vólt meg három hónapra, ott akarván az alatt a' felesége lebetegülését elvárni: hanem megfajditván itt a' Biztos, a' kire a' Romai Ország-lószék a' kordonnak kiszabását bizta vólt, innét is eltávazott éjtzakának idején nagy siettséggel Mayland felé.

Livornóból Decz. 28-kán. A' mi főbb templomunkban egész szolennitással való Te Deum éneklés tartaték tegnap a' döghalálnak szentsés megszünésiért. Az egész napot innepléssel töltöttük-el; kalmárbóltjainknak ajtai bészárva maradtak; a' 'Sidó Synagoga a' 'Sidóvárosban igen szépen meg vólt estve világosítottva.

Spanyol Ország.

Madridból, Decz. 17-kén. A' Szegoviai

fegyveres házból nagy számú ágyuk indítottak meg Gibráltár felé, és számos Regimentjeink vettek az arra felé való indulásra parantsolatot. Minden készületeink azt mutatják, hogy egész erőnk szerént fogjuk a' háborut Anglia ellen folytatni. Papi fegyvereink sem vesztegelnek; az egész országban kihirdettetett, hogy minden templomainkban közönséges könyörgések tartassanak az ő Feltség fegyverének ezen háboruban való bóldogulásaért.

J e l e n t é s.

A' Pesti nagy Szemináriumban felállott Depozitóriumban résztes czéhbéli asztalos Mesterek közönettel említik azon hazafiúi legedelmet, mellyre őket, tit. vásárlóik méltóztatták. Reménylvén, hogy már tellyesen megfelehetnek ugyanazok' kívánfágaiknak, bátran ajánlják további szolgálatjokat. Azoknak, kik a' belföldi műveket betsülvén, hasznosan táplállyák az emelkedő honnyi iparkodást, jelentik, hogy ezen Depozitóriumnak senkivel sintis semmi köze is, és abba sem külföldi sem kontár-munka bé nem vétetik, hanem tsak olyan, mellyért a' mestere, mint mondva - tsinált tulajdonnyáért kezes lehet. Ha mindazáltal abban történetből valami nem találtatnék, ígérük a' résztes mesterek, hogy azt mentől hamarább a' vásárló tettése szerént, úgy nem külömben akár melly épülethez való munkákat is a' legillendőbb áron készíteni fognak. Többnyire hizelkednek magoknak vagy tsak azért is a' N. Haza' bizodalmaival, hogy minden darabnak az árát előre megha-

tározzák, mellyet kénytelenek kitsinyre szabni; mivel kiki közüllök maga kezére dolgozik; következésképpen az eladásban csak úgy előzheti meg társait, ha mentől oltsóbbra hagygya munkáját.

T u d ó s í t á s.

A' kik Historiámnak eddig ki jött részeiből látják, hogy azok Debreczenben nyomtatódtak, Gottlieb Antal Urnak pedig, a' Magyar Kurir darabjában kihirdetődött Tudósításából azt olvassák, hogy az én Historiám N. Váradon nyomtattatik: méltán azt kérdehetik, miért kell ugyan azon munkát két helyen nyomtattatni? Erre nézve jelentem, hogy én Historiámnak hátra lévő részét is Debreczenben fogom kinyomtatni: a' Tudósításban említett Historia pedig, nem is az enyim nem is az én munkámhoz tartozik. De minthogy már ez a' Historia is említve vagyon az érdeemes Közönség előtt, szükségesnek tartom erről is forma szerént jelentést tenni. Néhai jó emlékezetű testvér Bátyám Tiszt. Budai Ferentz Uram, nagy munkával dolgozott ki, egy Magyar Ország Polgári Historiájára való Lexicont, mellyben, a' mi nevezetes dolog, akár valamelly nagy emberre, akár egész familiára nézve, a' Magyar Historiában, egészen a' 16-ik száz végéig, elő fordul: azt ezen munkában mind feltalálhatni. Meghalván kedves Testvérem, minekelötte ezen munkáját kiadhatta volna, mind az ő emlékezetének fennmaradásáért, mind kiváltképpen azért, hogy ezen jó munkát, melly a' Magyar Historiának, a' 16-ik század végéig valóságos Repertoriuma, és sok el-

hunyt nagy emberek monumentuma, Hazam érdemes fiaival közölhessem: meghatároztam magamban, hogy azt világ eleibe botsássam. Ez az a' munka, melly N. Váradon nyomtatódik. Mint-hogy sokra terjed, három darabban jön ki: de a' nyomtatáshoz meg kívántató mindenféle eszközöknek szer felett való drágasága miatt többet ezer exemplárnál nem nyomtattathattam. Az első része, melly 45, vagy talám több arkusból fog állani, in 8-vo majori, már vége felé jár; mellyet csak azért jelentek, hogy mivel ezen munka, ítéletem szerént a' maga nemébenn egy, azombann kevés számú exemplárjai lesznek, és ezeknek is egy része már előre el van foglalva: tehát a' kiknek megszerzéséhez kedvek vagyon, méltótassanak éránta, az itt lévő R. Collegium Bibliothecáriusánál Ötvös István Uramnál, mennél elébb rendelést tenni: mert se ditsekedni se ijesztgetődni nem akarok, de félek, hogy sokan, a' kik ezt szeretnék, 's hasznát is tudnák venni, ha késnek, a' nélkül maradnak. Arról is engedelmet kérek, hogy az exemplárnak kevés, a' költségnek pedig sok volta miatt, szerte szélyel nem küldözhetem, hanem itt helybe kell kiadnom, külömben is ezeknek disztrahálásával terhelni senkit nem akarok. Ezen első résznek az árra, a' rá tett költségekhez képest léfzen 2 Rf. 30 xr, Irtam Debretzenben November 18-dikán 1804-ben.

Budai Ésaías.

P. D.